

Ijjas Tamás

Vonalak között

mintha csak azért vennék kifestőt
a kezembe hogy pusztán a nézéssel töltsen
ki a réseket addig bámuljam a vonalak között
az úrt amíg az már léleknek nem lesz
nevezhető mintha az orr szagtalanná tehetne
egy illatot addig bámulom amíg eltűnik
a lélek

ahogy ablaktól ablakig
rohansz a vonaton
és belőlem csak a mozdulat
a fontos az utolsó levél
integet így az ágon
a kezemben mégsem
kitöltetlen úr van

a simogatás olyan sűrű volt korábban
hajadban akár valami rajzás és a kéz
mintha csak hessegetne rebbennek is
szerteszét a kifestetlen madarak
maradnak a kimondatlan szavak
a csupasz gyümölcsfák között

összeszorít a végtelen
fejem felett kondenzcsík
jelenik meg egy őszülő

hajtincs ahogy az arcod eltűnik
az a tincs még integet

aki sosem jutott túl tekinteted
masniján az égbe néz a síneket
nem akarja látni amik között
egy-két zöld csomó befejezetlen
színezés nincs már robogás
csak ez a gazzal becézgetett
úr

Kitéphető

Próbálok elképzelni a hiányomat
Vagy éppen azt hogy ülsz a gép
Előtt és próbálsz nekem levelet
Írni vajon milyen lehet talán elhanyagolt
Kert amit felver a gaz de az is lehet
Hogy éppen az ellentétje az életet
Betonnal letagadó udvar legalább nem
Kell gondozni törődni a pusztulással és a por
Pár seprűvonással eltakarítható ilyen lenne a
Hiányom mondjuk miközben villózik
A monitor és te próbálsz szavakkal
Feltölteni a csendet mintha nem is nekem
Lenne muszáj írnod hanem éppen annak a
Csendnek ami a foteledben körvonalazódik és
Olyan alakja van mint nekem pláne ugyanolyan
Súlya és megszólíthatnád becézgethetnéd de minek
Helyette levelet fogalmazol hogy megtörd a hallgatást

Pontosabban a hallgatásomat és összeszorított
Fogakkal ülsz azt képzelem mintha hangsúlyoznád
Hogy nem fér ki rajtad semmi a hátad mögül a
Hiányom helyéről nézlek mert lehetek ott
Ahol nem vagyok hiszen erről szól minden hiány
Mióta világ a világ erről szól minden leválás
Hogy sajog az ágon a levél helye csak az majd
Újranő és ha visszatérek is az életedbe akkor
Ugyanaz leszek-e és te is ugyanaz vagy már
Csak két test ami kiszorítja a korábbi hiányt
Mintha mindkettőnket kínozhatnám azzal hogy
Nem a te hiányoddal hanem az enyémmel foglalkozok
Akit szólongathatnál becézgethetnél de a torka
Kiszáradt kút csak a visszhangodat veri vissza
Összeszorított fogakkal ülsz hogy a visszhangot is
Ketrebe zárd közben visszatörölsz egy szót
Mindegy melyiket mert úgyszólván azt jelenti hogy hiányzol
A helyeden ülök és nem akarom tudni hogy vagyunk
A pillanatban egyek összeszorítom a fogaimat és
Próbálok elképzelni a hiányomat próbálok magamnak
Hiányozni hogy neked ne kelljen és ha választhatok akkor
Legyen a gaz legyen a gaz legyen fogható kitéphető